

§ 13.

For hver Amtsradsreds foretages af Statistisk Departement en Beregning som den i § 11 for samtlige Sognekommuner indførte.

Fra og med Finansaaret 1936—37 maa det Beløb, der i hver Amtsradsreds udskrives som samlet Ejendomsskat, ikke overstige 2,5 pro mille af den til enhver Tid tilstedeværende samlede skattepligtige Ejendomsværdi (Grundskyldværdi plus skattepligtig Ejendomsskyldværdi).

Amtter, for hvilke den i Henhold til 1ste Stykke udregnede Gennemsnits-Promille overstiger 2,5, er dog berettigede til for Finansaaret 1936—37 at fastsætte Grundskylds- og Ejendomsskylds-Promillen paa Grundlag af nævnte Gennemsnits-Promille; men denne skal da inden for et Tidsrum af højst de 3 følgende Finansaar aarlig nedbringes med mindst $\frac{1}{3}$ af Forskellen mellem denne og 2,5.

§ 14.

Den amtskommunale Grundskyld og Ejendomsskyld fastsættes af Amtsradet i Forbindelse med Vedtagelsen af det aarlige Overslag under lagttagelse af § 1, 2det Stykke, i Lov om kommunale Ejendomsskatter af 31. Marts 1926.

§ 15.

Ud over den ved Amternes Paaligning paa faste Ejendomme tilvejebragte Indkomst lignes det i øvrigt fornødne paa Sognekommunerne (jfr. Landkommunalloven af 6. Juli 1867 § 50, Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 § 7 og Lov Nr. 88 af 25. Marts 1933 § 58), idet det ved den deraf følgende yderligere Ligning paa Sognekommunernes Skatteydere iagttages, at Lignings-Promillen ikke maa overstige den i § 11 nævnte.

§ 16.

For de sønderjyske Landsdele gælder, at for saa vidt en Amtskommune benytter den i § 27, 2det Stykke, i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 givne Bemyndigelse til at udskrive samtlige amtskommunale Skatter paa de enkelte Sognekommuner, forhøjes disses Maksimums-Promille for Ejendomsbeskatningen med den for Amtet gældende Maksimums-Promille.

§ 17.

Der ydes af Staten Amts- og Sognekommuner et Tilskud svarende til $\frac{5}{6}$ af den Lettelse, den faste Ejendomsskat faar som Følge af Bestemmelserne i de foregaaende Paragraffer. I den her omtalte Lettelse fradrages dog det Beløb, som Staten ved Overtagelse af hittidige kommunale Udgifter paatager sig fremtidigt at bære.

B. Ændring i Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme.

§ 18.

I Lov Nr. 352 af 7. August 1922 § 5 ændres 1,5 pro mille (1 Kr. 50 Øre af 1 000 Kr.) til 1,2 pro mille (1 Kr. 20 Øre af 1 000 Kr.) og 1,1 pro mille (1 Kr. 10 Øre af 1 000 Kr.) til 0,9 pro mille (90 Øre af 1 000 Kr.).

I samme Lovs § 6 ændres 1,1 pro mille (1 Kr. 10 Øre af 1 000 Kr.) til 0,9 pro mille (90 Øre af 1 000 Kr.).

Afsnit III.

Om Sanering af Landbrugets Gæld.

§ 19.

Af Statskassens Midler stilles et Beløb, der ikke maa overstige 100 Mill. Kr., til Raadighed til de i § 20 omhandlede Laan.